Generalitat de Catalunya
Consell Interuniversitari de Catalunya
Oficina d'Accés a la Universitat

2026

Proves d'accés a la universitat

Literatura dramàtica

Sèrie 5

Indiqueu l'opció triada:

Exercici 3: Opció A ☐ Opció B ☐ Opció C ☐

Espai per a la correcció

Qualificació		
Exercici 1		
Exercici 2	*a*	
	b	
	c	
Exercici 3		
Suma de notes parcials		
Descompte en la redacció		
Qualificació final		

Espai per a la revisió

Comprovació	2a correcció

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

L'examen consta de TRES exercicis obligatoris. En els exercicis 1 i 2, responeu a TOTES les qüestions que s'hi plantegen. En l'exercici 3, trieu UNA de les tres opcions (A, B o C) i responeu a TOTES les qüestions de l'opció triada. Indiqueu a la portada de l'examen l'opció que heu escollit.

Les respostes han de ser clares i han d'estar redactades de manera coherent i cohesionada, amb correcció gramatical, lèxica i ortogràfica. Es descomptarà fins a 1 punt en el conjunt de l'examen per errors de redacció, gramaticals, ortogràfics o lèxics.

Exercici 1

[2 punts: la manca de coherència i cohesió en la redacció, i els errors gramaticals, lèxics i ortogràfics, així com les deficiències en la presentació, poden comportar un descompte de fins a 0,2 punts]

Marqueu a la casella corresponent si les definicions següents són correctes o errònies. A continuació, justifiqueu per què les definicions errònies ho són.

	Correcta	*Errònia*
— *Leitmotiv*: Moment culminant de la tensió dramàtica a partir del qual es va configurant la solució dels conflictes.	☐	☐
— *Tragèdia*: Primera manifestació escrita de teatre occidental. Obra dramàtica d'estil elevat en la qual, generalment, el protagonista és portat per la passió o la fatalitat cap a la catàstrofe.	☐	☐
— *Monòleg*: El terme ha sofert canvis de significat molt importants des del teatre grec fins als nostres dies. Actualment és el paper que representa l'actor o actriu.	☐	☐
— *Paròdia*: Terme provinent de la tragèdia grega. Significa l'alliberament de l'angoixa i de les tensions de l'espectador en el moment culminant i final de la tragèdia.	☐	☐

Exercici 2

[4 punts en total: la manca de coherència i cohesió en la redacció, i els errors gramaticals, lèxics i ortogràfics, així com les deficiències en la presentació, poden comportar un descompte de fins a 0,4 punts]

Analitzeu l'escena següent de *La casa de Bernarda Alba*, de Federico García Lorca, responent a les qüestions que es plantegen a continuació del text.

MARTIRIO: *(Señalando a ADELA)*. ¡Estaba con él! ¡Mira esas enaguas llenas de paja de trigo!
BERNARDA: ¡Esa es la cama de las mal nacidas! *(Se dirige furiosa hacia ADELA)*.
ADELA: *(Haciéndole frente)*. ¡Aquí se acabaron las voces de presidio! *(ADELA arrebata un bastón a su madre y lo parte en dos)*. Esto hago yo con la vara de la dominadora. No dé usted un paso más. ¡En mí no manda nadie más que Pepe!

[…]

ANGUSTIAS: ¡Dios mío!
BERNARDA: ¡La escopeta! ¿Dónde está la escopeta? *(Sale corriendo)*.

[…]

ADELA: ¡Nadie podrá conmigo! *(Va a salir)*.
ANGUSTIAS: *(Sujetándola)*. De aquí no sales con tu cuerpo en triunfo. ¡Ladrona! ¡Deshonra de nuestra casa!

[…]

(Suena un disparo).

BERNARDA: *(Entrando)*. Atrévete a buscarlo ahora.
MARTIRIO: *(Entrando)*. Se acabó Pepe el Romano.
ADELA: ¡Pepe! ¡Dios mío! ¡Pepe! *(Sale corriendo)*.
LA PONCIA: ¿Pero lo habéis matado?
MARTIRIO: ¡No! ¡Salió corriendo en la jaca!
BERNARDA: No fue culpa mía. Una mujer no sabe apuntar. […] Aunque es mejor así. *(Se oye como un golpe)*. ¡Adela! ¡Adela! […] *(En voz baja, como un rugido)*: ¡Abre, porque echaré abajo la puerta! *(Pausa. Todo queda en silencio)*. ¡Adela! *(Se retira de la puerta)*. ¡Trae un martillo! *(LA PONCIA da un empujón y entra. Al entrar da un grito y sale)*. ¿Qué?
LA PONCIA: *(Se lleva las manos al cuello)*. ¡Nunca tengamos ese fin!

(Las hermanas se echan hacia atrás. La CRIADA se santigua. BERNARDA da un grito y avanza).

[…]

BERNARDA: […] ¡Descolgarla! ¡Mi hija ha muerto virgen! […] Ella, la hija menor de Bernarda Alba, ha muerto virgen. ¿Me habéis oído? ¡Silencio, silencio he dicho! ¡Silencio!

(Telón rápido).

FIN

a) Situeu el sentit de l'escena dins del conjunt de l'obra.
[1 punt]

***b*)** Descriviu el tema, el conflicte, la situació i els personatges de l'escena, i raoneu si en el text són tractats de manera realista o simbòlica.
[2 punts]

***c*)** Identifiqueu el moviment estètic al qual pertany l'obra i justifiqueu-ho a partir de dos elements de l'escena.
[1 punt]

Exercici 3

[4 punts en total: la manca de coherència i cohesió en la redacció, i els errors gramaticals, lèxics i ortogràfics, així com les deficiències en la presentació, poden comportar un descompte de fins a 0,4 punts]

Trieu UNA de les tres opcions següents (A, B o C) i responeu a les qüestions corresponents. **Indiqueu a la portada de l'examen l'opció escollida.**

OPCIÓ A

Creeu una escena teatral (d'entre dues-centes cinquanta i tres-centes paraules) que contingui elements del gènere de la tragèdia a partir de les pautes següents:

Situació: [1 punt]

— A i B planifiquen el futur de C, present però que no intervé.

Circumstàncies i desenvolupament (cal escollir, com a mínim, una de les propostes següents): [2 punts]

— En les petites discrepàncies entre A i B es percep un antic conflicte no resolt.
— Només dos dels tres personatges pertanyen al mateix sexe, i un dels tres és d'edat molt diferent als altres dos.
— C està duent a terme una tasca física que, gradualment, revela la seva incompatibilitat o la seva discrepància amb el futur que li dissenyen A i B.
— Tant A com B surten alternativament d'escena una vegada per motius relacionats amb una situació extraescènica ambigua i inquietant. Quan això passa, el personatge que roman en escena aprofita l'ocasió per a desqualificar l'altre davant de C.
— C intenta diverses vegades expressar-se verbalment, però és interromput per A, per B o per la situació extraescènica.

Resolució: [1 punt]

— L'antic conflicte entre A i B acaba esclatant. Afectarà això el futur projectat per a C?

OPCIÓ B

Analitzeu l'escena següent de *Rebentats*, de Sarah Kane (amb traducció d'Albert Arribas), tenint en compte les qüestions que s'indiquen a continuació del text.

IAN: Et quedaràs un dia més?
CATE: Em banyo i me'n vaig a casa.
Agafa la bossa i es fica a la cambra de bany, i en tanca la porta.
Sentim com s'obre l'altra aixeta de la banyera.
Truquen dos cops amb força a la porta de fora.
IAN treu la pistola, va cap a la porta i escolta.
Algú intenta obrir la porta des de fora. El pany està tancat.
Truquen amb força dos cops més.
IAN: Qui hi ha?
Silenci.
[…]
IAN (en veu baixa): Puto moro, parla en cristià.
Obre la porta.
A fora hi ha un SOLDAT amb un fusell franctirador.
IAN intenta tornar a tancar la porta d'una empenta i treure la pistola.
El SOLDAT obre la porta d'una empenta i pren la pistola a IAN amb facilitat.
Tots dos es queden drets, sorpresos, i s'observen mútuament.

Al cap d'una estona.

[…]

SOLDAT: *(Es mira el carnet de premsa d'IAN.)*

Ian Jones.

Periodista.

IAN: Hm.

[…]

SOLDAT: *(Allarga la mà per tocar la cara d'IAN, sense arribar al contacte físic.)*

IAN: Em pixo de riure…

SOLDAT: Tu?

(Somriu.)

Ara la ciutat és nostra.

(Es posa dret damunt del llit i orina sobre els coixins.)

A IAN li fa fàstic.

Hi ha una llum encegadora, i després una enorme explosió.

Fosc.

So d'una pluja d'estiu.

a) Esmenteu una característica del teatre del segle XX que s'observi a l'escena.
[1 punt]

b) Digueu quina és la situació que planteja l'escena i a quin gènere pertany l'obra, i mencioneu una característica de cadascun dels personatges que hi apareixen.
[2 punts]

c) Comenteu algun altre recurs expressiu de l'obra (l'ús de l'espai escènic, la construcció dramàtica del text, etc.) que observeu a l'escena.
[1 punt]

OPCIÓ C

Analitzeu, utilitzant entre dues-centes i dues-centes cinquanta paraules, com la crítica teatral següent descriu l'experiència dels espectadors i en quins elements es basa per a expressar-la. Per a dur a terme l'anàlisi, tingueu en compte les pautes següents, a més d'altres elements que considereu pertinents:

a) Digueu si la crítica fa referència a aspectes temàtics, polítics o ideològics de l'obra o a altres aspectes.
[1 punt]

b) Expliqueu si té en compte la realització escènica de l'obra i de quina manera.
[2 punts]

c) Relacioneu algun dels elements que subratlla la crítica amb la vostra pròpia experiència com a espectador o espectadora d'una obra que hàgiu vist.
[1 punt]

'Glengarry Glen Ross': del capitalisme a la postmodernitat

Àlex Rigola ha estrenat una adaptació del 'Glengarry Glen Ross' de David Mamet al Heartbreak Hotel

Glengarry Glen Ross és la història de quatre venedors immobiliaris de Chicago i del seu supervisor (supervisora, en el muntatge de Rigola) que treballen venent propietats deficients a preus molt per damunt del seu valor real. L'obra comença en el moment en què els caps de la companyia han instaurat una competició de vendes: el comercial que aconsegueixi unes determinades inversions per a l'empresa rebrà un cotxe luxós de premi, mentre que els dos que ho hagin fet pitjor seran acomiadats. En una pissarra es podrà veure la classificació dels comercials segons els resultats obtinguts. […] Els

comercials […] es deliran per vendre, no només per les comissions, la gratificació (cotxe) o per no ser acomiadats, sinó també perquè l'èxit a l'hora d'obtenir nous inversors farà augmentar la seva autoestima i l'estatus entre els altres comercials.

David Mamet ens presenta una faula que, més enllà d'explorar els mites del capitalisme i la cara fosca del somni americà, retrata sobretot la pèrdua de confiança moral en […] el *welfare capitalism*, el qual a la dècada dels vuitanta ha quedat bandejat per la *laissez-faire economy*, la qual és representada per un món immobiliari altament competitiu entre venedors-taurons [i] empresaris assetjadors i despietats […]. Un món del tot masculí, insensible, sense ètica, que se'ns mostra a través d'un llenguatge rude, dur, ofensiu i obscè, que reflecteix, precisament, la cara autèntica d'aquest capitalisme ferotge. […]

Àlex Rigola adapta el text de David Mamet i, ja d'entrada, el deslocalitza i l'intemporalitza per mitjà d'un recurs […] com és la supressió de les identitats fictícies dels personatges: cada personatge rebrà el nom real de l'actor de torn. […] La disposició central, amb públic a banda i banda, mostra un escenari nu en què només es veurà el nom de l'obra escrit amb guix a terra, una sortida d'emergència a una banda […] i una pissarra classificatòria de les vendes a l'altra. Res més. Amb aquest espai pràcticament buit […], tot el pes de l'obra recau exclusivament en el treball interpretatiu, i quin treball, a fe de Déu! Cada frase, cada mot, cada silenci, adquireixen un sentit real, viscut, veritable…, temible! […] Quina meravella, el monòleg de Pep Ambròs! […]

Mamet va crear una obra ben masculina —com ell mateix!— en què tots els personatges són homes. Àlex Rigola, però, hi introdueix hàbilment dues actrius i aconsegueix que la duresa del llenguatge emprat incomodi encara més l'espectador en fer-li sentir com la violència verbal a què són sotmeses les dues dones projecta una dimensió masclista que el text original no té (si més no, de manera directa). Això funciona de meravella en el cas de la supervisora, una Miranda Gas que exhibeix una extraordinària contenció davant del reguitzell d'improperis que rep, però que després aprofitarà a l'hora d'enfrontar-se a un esfondrat Levene-Garrido. Aquesta incomoditat, però, minva en el cas de Sandra Monclús, ja que el seu personatge adopta un posat i una actitud tan masculina i agressiva com la de qualsevol dels seus rudes companys. […]

En definitiva, un text del millor David Mamet polític; una adaptació, una posada en escena i una direcció exquisides, i unes interpretacions del millor que segurament es podrà veure aquesta temporada en els escenaris catalans.

Jordi Vilaró Berdusan. *Núvol* [en línia] (2 octubre 2024)

Comprovació i 2a correcció:

3a correcció:

Etiqueta de l'estudiant

IEC
Institut d'Estudis Catalans

L'Institut d'Estudis Catalans ha tingut cura de la correcció lingüística i de l'edició d'aquesta prova d'accés.

SÈRIE 5

Part comuna

Exercici 1

[2 punts]

Definició de 4 conceptes teatrals

En aquest cas l'estudiant ha de dir si les definicions són correctes o errònies, marcant la casella corresponent situada al final de cada definició, i justificar per què les definicions errònies ho són. Les definicions primera (*leitmotiv*), tercera (monòleg) i quarta (paròdia) són errònies, i la segona (tragèdia) és correcta. Cada resposta (V/F) encertada es valorarà amb 0,5 punts. Pel que fa als conceptes amb definicions errònies, l'estudiant només obtindrà 0,5 punts (la totalitat de la puntuació assignada a la resposta) si també és capaç de justificar correctament per què les definicions errònies ho són. Si no és capaç de justificar-ho, o la justificació és poc precisa o ambigua, rebrà només 0,25 per aquella resposta. De la mateixa manera, si la justificació és correcta però ha errat a l'hora d'identificar si la definició és correcta o errònia, també rebrà només un 0,25.

Per tal de justificar per què les definicions errònies ho són, en el cas de la primera, tercera i quarta definició, que són errònies, l'estudiant pot anomenar el concepte al qual fa referència la definició errònia (en aquest cas serien clímax per a la primera, personatge per a la tercera i catarsi per a la quarta) o simplement explicar el significat dels conceptes, i raonar per què les definicions d'aquests termes no són correctes. Tots dos tipus de resposta, si són correctes, poden tenir la màxima puntuació (0,5).

Exercici 2

[4 punts]

Anàlisi d'una escena d'una obra del llistat de lectures de referència

L'estudiant ha de respondre les tres preguntes que se li fan (a, b i c) en l'espai que se li ofereix. No es penalitzarà l'estudiant si no empra la totalitat de l'espai que si li ofereix a continuació de cada pregunta, mentre respongui la pregunta. En tractar-se d'un comentari lliure, la pregunta ha de corregir-se en conjunt, però es valorarà que respongui tot el que se li demana a cada pregunta. Les preguntes a) i c) valen 1 punt i la b) val 2 punts perquè es demana comentar més aspectes de l'escena.

Si l'estudiant diu alguna cosa no preguntada però correcta, es valorarà positivament i es pot augmentar la puntuació d'aquella pregunta, sempre que no superi la puntuació màxima que li correspon.

Si no respon la totalitat del que se li demana a cadascuna de les preguntes, es pot descomptar 0,25 punts per cada ítem no respost.

La pregunta a) es valorarà amb 1 punt si l'alumnat és capaç de situar l'escena en el conjunt de l'obra. L'alumnat hauria de dir que el fragment es correspon al final de tot de l'obra, i a la tercera i última escena. Aquí veiem com Martirio, que està engelosida d'Adela i estima Pepe, delata la relació d'amants que tenen Pepe el Romano i Adela. L'alumnat pot dir que Martirio és un dels personatges més complexos de l'obra: la seva mare, Bernarda, va trencar el seu compromís amb Enrique Humanes. Martirio fa creure a Adela que Bernarda ha matat Pepe d'un tret ("se acabo Pepe el Romano"). Tot i que no és així (Bernarda no ha apuntat bé), Adela se la creu i es penja a la seva habitació. Després, Bernarda amaga la veritat per mantenir l'honor de la família, i afirma que Adela ha mort verge, la qual cosa sembla importar-li més que no pas que hagi mort.

La pregunta b) es valorarà amb 2 punts si l'alumne és capaç de descriure el tema, el conflicte, la situació i els personatges, i dir si el text en fa un tractament realista o simbòlic. L'alumne pot dir que el tema és l'autoritarisme que mostra Bernarda Alba, que, després d'enviudar, imposa a les filles un dol exageradament llarg. Aquesta repressió xoca amb el desig de llibertat de les filles. El conflicte és l'enfrontament entre l'autoritat i el desig de llibertat. La situació dramàtica que observem és la de la mort d'Adela, que representa el desig, a causa de l'amor a Pepe el Romano, que s'ha de casar amb Angustias, la filla primogènita i la més rica. Caldria enumerar tots els personatges que apareixen a l'escena i definir-los breument, explicant-ne detalls. També caldria dir que els personatges són tractats, sobretot, de manera realista, però que també tenen una dimensió simbòlica. Per exemple, Bernarda encarna l'autoritat, mentre que Adela encarna el desig de llibertat.

La pregunta c) es valorarà amb 1 punt si l'alumne és capaç de dir a quin moviment estètic pertany l'obra en base a dos elements de l'escena. Hauria de dir que és teatre realista, encara que Lorca es pugui classificar com a autor avantguardista. Els elements que es poden comentar són: el fet que els personatges tenen noms i una psicologia ben definida, així com el fet que el llenguatge és emprat de forma referencial i realista.

Exercici 3

Opció A

[4 punts]

Creació d'una una escena teatral a partir dels elements especificats. (Extensió: entre dues-centes cinquanta i tres-centes paraules)

4 punts: Si l'escena creada conté elements del gènere de la tragèdia i empra les seqüències textuals adients (diàleg, potser monòleg), segueix les tres pautes suggerides (Situació, Circumstàncies i Desenvolupament, i Final), i inclou, com a mínim, una de les cinc circumstàncies suggerides, elabora una trama coherent i cohesionada, que segueix les característiques d'una escena, amb intenció literària i estilística, i fa un ús versemblant dels personatges, l'exercici rebrà 4 punts.

3 punts: Si l'escena creada conté elements del gènere la tragèdia i empra les seqüències textuals adients (diàleg, potser monòleg), segueix la majoria, però no totes, de les pautes suggerides, i inclou, com a mínim, una de les cinc circumstàncies suggerides, elabora una trama coherent i cohesionada, que segueix les característiques d'una escena, amb intenció literària i estilística, i fa un ús versemblant dels personatges, l'exercici rebrà 3 punts.

2 punts: Si l'escena creada conté elements del gènere la tragèdia i empra les seqüències textuals adients (diàleg, potser monòleg), però no tots els elements pautats han estat introduïts, i la trama no és coherent ni està cohesionada, no té valor literari, i no segueix les característiques d'una escena, es podran restar fins a 2 punts.

1 punt: Si l'escena creada conté elements del gènere de la tragèdia però cap, o gairebé cap, dels elements pautats no han estat introduïts i la trama no és coherent ni està cohesionada, no té valor literari, i no segueix les característiques d'una escena, es podran restar fins a 3 punts.

Si l'escena creada no arriba al mínim de paraules, es podran descomptar fins a 0,25 punts addicionals.

Si la trama no conté elements del gènere la tragèdia, es podran descomptar fins a 0,25 punts addicionals.

L'escena es valorarà en conjunt: el més important és que l'estudiant produeixi una escena que contingui les característiques pròpies d'una escena (i no, per exemple, d'una narració), i no tant que s'incorporin exhaustivament tots els elements pautats. Si l'estudiant afegeix algun element no pautat però que és pertinent es valorarà positivament i es podrà augmentar la puntuació de l'exercici, mentre no superi la puntuació màxima.

OPCIÓ B

4 punts

Anàlisi d'elements teatrals a partir d'una escena o fragment d'una obra que no forma part de les lectures de referència.

L'estudiant ha de respondre les tres preguntes que se li fan (a, b i c) en l'espai que se li ofereix. No es penalitzarà l'estudiant si no empra la totalitat de l'espai que si li ofereix després de cada pregunta, mentre respongui la pregunta. En tractar-se d'un comentari lliure, la resposta ha de corregir-se en conjunt, i es valorarà que es respongui tot el que es demana. Les preguntes a) i c) valen 1 punt i la b) val 2 punts perquè cal comentar-hi més aspectes de l'escena.

Si l'estudiant diu alguna cosa no preguntada però correcta, es valorarà positivament i es pot augmentar la puntuació d'aquella resposta, sempre que no superi la puntuació màxima que li correspon.

Si l'alumne no respon la totalitat del que se li pregunta a cadascuna de les preguntes, es pot descomptar 0,25 punts per cada ítem no respost.

La pregunta a) es valorarà amb 1 punt si l'alumne és capaç de mencionar una característica del teatre del segle XX que observi a l'escena i explicar-la. Aquesta podria ser, per exemple, que l'obra és 'destruïda' per l'explosió que cau damunt l'habitació d'hotel, la qual cosa fa que passi de ser realista a ser surrealista i simbòlica. Aquesta destrucció del realisme és característica del teatre del segle XX. L'alumnat també pot dir, tot i que no es requereix, que els personatges no són del tot realistes ni pretenen assemblar-se a subjectes o psicologies reals, sinó que són més aviat simbòlics. En aquest fragment, el soldat – de qui no sabem res, ni d'on ve ni en quina guerra lluita – sembla un *alter ego* de Ian ("s'observen mútuament"); com si la violència de Ian, com a subjecte racista i sexista, hagués invocat un doble d'ell mateix molt més violent ("pren la pistola a Ian amb facilitat"). L'obra també té elements del teatre de l'absurd; per exemple, Cate se'n va a dutxar-se i no torna a aparèixer, i el soldat entra a l'hotel després de picar misteriosament diverses vegades a la porta. El fragment (que correspon al final de la segona escena de l'obra) acaba amb una acotació impossible de realitzar ("*so d'una pluja d'estiu*"), que posa de manifest, de manera irònica, els límits de la representació. L'obra és molt fragmentada i gairebé té més acotacions escèniques que diàleg, la qual cosa indica que la imatge i el seu simbolisme predominen per damunt de la paraula.

La pregunta b) es valorarà amb 2 punts si l'alumne és capaç de descriure la situació que planteja l'escena, dir a quin gènere pertany, i mencionar una característica dels personatges que hi apareixen. Hauria d'identificar que és el moment en què el Soldat entra a l'habitació d'hotel on Ian, un home malalt de càncer que treballa com a periodista, abusava sexualment i psicològicament de Cate, una noia insegura amb qui

ha quedat de trobar-se a l'hotel. L'alumne hauria de dir que l'escena, i/o l'obra en conjunt, té elements del gènere de la tragèdia, però també pot dir, tot i que no es requereix, que en té de l'absurd i de la tragicomèdia. També hauria de definir breument els personatges de Ian i Cate. Podria dir, per exemple, que Ian és racista i sexista, i que abusa de Cate tant sexualment com psicològicament, mentre que Cate és una noia insegura, que potser busca en Ian una figura paterna. Finalment, és Cate qui aprendrà a sobreviure quan el Soldat buidi els ulls a Ian i el deixi cec, i li portarà menjar. L'alumnat també pot afegir, tot i que no es requereix, que Ian al final de l'obra agraeix a Cate que tingui cura d'ell, i esdevé més humà. D'aquesta manera, l'obra posa de relleu la necessitat d'atendre els altres i tenir-ne cura.

La pregunta c) es valorarà amb 1 punt si l'alumne és capaç de comentar algun altre recurs expressiu de l'obra que s'observi a l'escena. Pot afirmar, per exemple, que l'obra és representativa de la sensibilitat de l''in-yer-face' theatre, que va originar-se al Regne Unit durant els anys noranta, i que fa un ús molt explícit de la violència per sensibilitzar els espectadors de les desigualtats del món globalitzat. L'explosió trenca la 'quarta paret' i permet relacionar l'abús de Ian a Cate amb la violència sexual que es viu a les guerres, els espectadors ho veuran com a part del mateix fenomen.

OPCIÓ C

[4 punts]

Anàlisi d'una crítica teatral. (Extensió: entre dues-centes i dues-centes cinquanta paraules)

En tractar-se d'un comentari lliure, la pregunta ha de corregir-se en conjunt, però es valorarà que es responguin totes les preguntes.

4 punts: Si es responen les tres preguntes (a, b, c), i el text és coherent i correcte, l'anàlisi rebrà 4 punts.

3 punts: Si només es responen la primera o tercera [1 punt] i segona pregunta [2 punts], i el text és coherent i correcte, l'anàlisi rebrà 3 punts.

2 punts: Si només es respon la segona pregunta [2 punts], o bé la primera i la tercera [2 punts], i el text és coherent i correcte, l'anàlisi rebrà 2 punts.

Si no es respon cap pregunta, però es comenten alguns aspectes de les crítica, l'anàlisi rebrà 1 punt, i si no es respon cap pregunta, i no es comenta cap aspecte relacionat amb la crítica, l'anàlisi rebrà 0 punts.

En relació amb la primera pregunta, si la crítica fa referència a aspectes temàtics, polítics i/o ideològics de l'obra, o a altres aspectes, si l'alumne diu que la crítica fa sobretot referència a aspectes polítics i ideològics de l'obra, rebrà 1 punt. Efectivament, hauria d'explicar que el crític veu l'obra com a fonamentalment política, i

com una crítica al capitalisme salvatge, o a la "*laissez-faire* economy". Si l'alumne només comenta que la crítica fa referència a aspectes temàtics o a altres aspectes però no els explica, la pregunta només rebrà 0,5 punts.

En relació amb la segona pregunta, si la crítica té en compte la seva realització escènica, si l'alumnat comenta algun dels múltiples aspectes escenogràfics que el crític detalla, com, per exemple, que l'espai escènic és mínim (només hi ha el títol de l'obra escrit amb guix a terra, una sortida d'emergència, i una pissarra classificatòria) i això fa que el pes recaigui sobre el paper dels actors, que fan un treball brillant, aquesta part de la pregunta rebrà 2 punts. També pot comentar, per exemple que el director ha prescindit dels noms ficticis i que els personatges tenen els noms reals dels actors, o que dos papers que a l'obra original són representats per personatges masculins, en l'escenificació de Rigola, són representats per dues actrius, la qual cosa fa que el llenguatge es percebi com a més sexista.

En relació amb la tercera pregunta, si l'alumne pot establir semblances, encara que llunyanes, o basades amb un element no central de la crítica, amb alguna obra que hagi vist, aquesta part de la pregunta rebrà 1 punt. Si fa la relació amb una obra que ha vist però no queda clar que estigui vinculada amb la crítica, només rebrà la meitat de la puntuació (0,5).

Si l'anàlisi no arriba al mínim de paraules es podran descomptar fins a 0,25 punts addicionals.

Si l'estudiant diu alguna cosa no preguntada però correcta, es valorarà positivament i es pot augmentar la puntuació de l'exercici o de la pauta en concret, sempre que no superi la puntuació màxima que li correspon.